

ชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่
สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย
Life and Ministry of the Local Churches in Chiang Mai City
Area Belonging to the First District of
the Church of Christ in Thailand

เอสเตอร์ เวคแมน และ อิฏฐพล ดวงนภา *

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณภาพชีวิต และการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ บนรากฐานพระคริสตธรรม คัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ จำนวน 91 คน รวบรวมข้อมูลโดยการทบทวนเอกสาร การใช้แบบสอบถาม การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ เป็นชุมชนของผู้ที่ เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ ซึ่งมีคุณลักษณะสอดคล้องกับคุณลักษณะคริสตจักรตามหลักคำ สอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ และดำเนินพันธกิจหลักของ คริสตจักรอย่างครบถ้วน คือ การประกาศพระกิตติคุณ การสร้างสาวก การสามัคคีธรรม การนมัสการ และการรับใช้ผู้คนในสังคม โดยพันธกิจที่ประสบความสำเร็จ คือ การสามัคคีธรรม การนมัสการ และการรับใช้ผู้คนในชุมชนสังคม ส่วนพันธกิจที่ต้องพัฒนา คือ การสร้างสาวก การรับใช้ผู้คนในชุมชนสังคม และการประกาศพระกิตติคุณ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีบางพันธกิจ ที่อยู่ทั้งในส่วนของพันธกิจที่ประสบความสำเร็จ และที่ต้องการการพัฒนา ดังนั้น จึงเป็นที่

* ศาสนาจารย์ ดร.เอสเตอร์ เวคแมน Rev. Dr. Esther Wakeman ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย ศาสนกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต มหาวิทยาลัยพายัพ esther@payap.ac.th, อิฏฐพล ดวงนภา Mr. Itthaphon Duangnapha อาจารย์ประจำ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ indy_tour@hotmail.com

น่าสนใจอย่างยิ่งที่คริสตจักรควรจะให้ความสำคัญ และแสวงหาแนวทางในการพัฒนาพันธกิจเหล่านี้มากเป็นพิเศษ

นอกจากนั้น ผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยสำคัญ 3 ประการที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ คือ การเติบโตมาจากความเป็นตระกูลและครอบครัวในอดีตกับการรองรับผู้คนที่หลากหลายมากขึ้นในปัจจุบัน การที่สมาชิกและผู้มาร่วมนมัสการเป็นผู้ที่มีวิถีชีวิตแบบสังคมเมืองและการที่สมาชิกขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องคริสตจักร ด้วยเหตุนี้ คริสตจักรควรแสวงหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจที่สามารถตอบสนองต่อปัจจัยดังกล่าวเพื่อที่สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่จะมีคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจที่สอดคล้องกับหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์อย่างแท้จริง

คำสำคัญ : คริสตจักรท้องถิ่น, ชีวิตคริสตจักรท้องถิ่น, การทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น, สภาคริสตจักรในประเทศไทย

Abstract

This study is a basic research that aims to examine characteristics and ministries of the local churches in Chiang Mai city area on the basis of biblical and theological understanding of the church. Data is taken from 91 members of the local Chiang Mai city churches. Methodology consists of literature review, questionnaire, focus groups, and interview.

From this research, it is found that the local churches in Chiang Mai city area is a community of believers whose lives reflect characteristics of the church according to the biblical and theological teaching. In addition, the churches have five basic ministries: evangelism, disciple making, fellowship, worship, and service. Among these ministries, the local churches in Chiang Mai city area are successful in ministries of fellowship, worship, and

community service. However, the local churches should improve ministries of discipleship, community service, and evangelism. Surprisingly, the presence of some ministries are in both successful and need of improvement categories.

It is also found that there are three main factors that influence the churches' life and ministries, namely the variety of the backgrounds of membership, members live in the city and have urban lifestyles, and members do not have an accurate biblical and theological understanding of the church. Therefore, the church should seek ways to develop life and ministries that can adequately respond to these factors so that people in the church community will have lives and ministries that are in accordance to the Bible and Christian theology.

Key Words : local church, life of local church, ministry of local church, the Church of Christ in Thailand

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาคริสตจักรในประเทศไทยเป็นองค์กรคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ องค์กรหนึ่งในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยคริสตจักรท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ตามสถิติ ณ เดือนธันวาคม 2009 สภาคริสตจักรในประเทศไทยมีคริสตจักรท้องถิ่น 687 แห่ง หนวดและศาลาธรรม 478 แห่ง รวมทั้งสิ้นเป็น 1,165 แห่ง คริสตจักรท้องถิ่น หนวดคริสเตียน และศาลาธรรม เป็นองค์กรพื้นฐานและเป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนพันธกิจของสภาคริสตจักรในประเทศไทย นอกจากจะมีผลต่อความเข้มแข็ง ความเจริญเติบโต และการเกิดผลในชีวิตของคริสตจักรท้องถิ่นเองแล้ว ยังมีผลกระทบต่อนความเข้มแข็งและผลของการดำเนินการของคริสตจักรภาค และสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่เป็นองค์กรกลาง เชื่อมประสานอีกด้วย

คริสตจักรเป็น “ชุมชน” ของผู้คนที่มีความเชื่อศรัทธาในพระเยซูคริสต์ มีประสบการณ์ และชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจากพระองค์ เป็นชุมชนที่บ่มเพาะ เลี้ยงดู

เกี่ยวกันและกันให้แต่ละคนมีชีวิตที่เจริญเติบโตขึ้นเยี่ยงพระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกวัน และเกิดผลตามพระประสงค์ของพระเจ้า การขับเคลื่อนชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักรไปในทิศทางที่ถูกต้องย่อมส่งผลต่อความเจริญเข้มแข็งของคริสตจักร และมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชุมชนสังคมที่คริสตจักรตั้งอยู่ แต่หากคริสตจักรท้องถิ่นขับเคลื่อนชีวิตและทำพันธกิจไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้องย่อมยังผลให้เกิดการชะงักงันในการเจริญเติบโต ความเข้มแข็ง และการเกิดผลในชีวิตของคริสตจักรตามจุดประสงค์หลัก อีกทั้งผู้คนในชุมชนคริสตจักรไม่ได้รับการบ่มเพาะเสริมหนุน ให้มีชีวิตจิตวิญญาณที่มีคุณภาพและคุณค่าอีกด้วย

คริสตจักรท้องถิ่นในปัจจุบันส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ กระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม ระบบคุณค่าในชีวิตตามกระแสสังคม และปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการคริสตจักรตามแบบการบริหารจัดการองค์กรทั่วไป ยังผลให้ชุมชนคริสตจักรมีชีวิตและการขับเคลื่อนพันธกิจไปในทิศทางที่คลาดเคลื่อนไปจากเป้าหมายเดิมของชุมชนคริสตจักรตามรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์ สรรณะของคริสตจักรได้แปรเปลี่ยนจากการยึดมั่นพระประสงค์ของพระคริสต์ ไปเป็นการยึดมั่นตามกระแสวัตถุนิยม

การขับเคลื่อนชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่คลาดเคลื่อนไปจากรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์เช่นนี้สามารถเห็นได้โดยทั่วไป อีกทั้งสามารถเห็นผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อคริสตจักรท้องถิ่นและสภาคริสตจักรในภาพรวม แต่กลับพบว่า ไม่ได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาความจริงในเรื่องนี้อย่างเป็นระบบและน่าเชื่อถือ

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะทำการศึกษาวิจัยถึงชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองเชียงใหม่ปัจจุบัน ซึ่งเป็นคริสตจักรสังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำพันธกิจและผลที่ได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักร โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลความรู้ที่จะได้รับการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองอื่นๆ ในประเทศไทย ยิ่งกว่านั้นผลการวิจัยสามารถ

นำไปใช้ในการกำหนดนโยบายของสภาคริสตจักรในประเทศไทยและการกำหนดหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการพัฒนานักศึกษาในสถาบันคริสต์ศาสนศาสตร์ศึกษา ที่จะเป็นผู้รับผิดชอบ ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น ในฐานะศาสนาจารย์และศิษยาภิบาลต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ บนรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักร

2.2 เพื่อศึกษาชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ตามวัฒนธรรม และสภาพที่เป็นจริงที่ได้รับผลกระทบจากกระแสสังคมต่างๆ ในปัจจุบัน

2.3 เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่

2.4 เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพของชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ บนรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์ ซึ่งจะเป็แนวทางสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองอื่นๆ ในประเทศไทย

3. ประโยชน์ที่ได้รับ

3.1 ค้นพบข้อมูลและความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจของสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ บนรากฐานหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักร

3.2 ค้นพบข้อมูลและความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจของสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ที่ได้รับผลกระทบจากกระแสสังคมต่างๆ ในปัจจุบัน

3.3 ค้นพบข้อมูลและความเป็นจริงเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่

3.4 ค้นพบแนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพของชีวิต และการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ บนรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์ ซึ่งจะเป็แนวทางสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่อื่นๆ ในประเทศไทย

4. ขอบเขตการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 91 คน ซึ่งมาจากคริสตจักรกลุ่มตัวอย่าง 3 คริสตจักร คือ คริสตจักรเด่นพระพร คริสตจักรห้วยแก้ว และคริสตจักรธรรมประทีป โดยเป็นการศึกษาข้อมูลและความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจของสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพและคุณภาพในชีวิตและการขับเคลื่อนพันธกิจของคริสตจักรบนรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

คริสตจักรท้องถิ่น คือ ชุมชนของผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และอยู่ในสังกัดของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรทางศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ที่รวมตัวกันเพื่อทำพันธกิจของพระเจ้าในประเทศไทย

คริสตจักรท้องถิ่นในโครงการวิจัยนี้หมายถึงคริสตจักรท้องถิ่นและหมวดคริสเตียน (ซึ่งหมวดคริสเตียนนั้นจะพัฒนาเป็นคริสตจักรต่อไป) ในเขตเมืองเชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ชีวิตคริสตจักร หมายถึง คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนคริสตจักร ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ความคิดความรู้สึก สัมพันธภาพ และจิตวิญญาณของทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวมที่อยู่ร่วมกันในชุมชนของผู้ที่เชื่อ

พันธกิจคริสตจักร หมายถึง ภาระหน้าที่ซึ่งคริสตจักรได้รับมอบหมายจากองค์พระผู้เป็นเจ้า จึงถือเป็นกิจที่กระทำด้วยพันธะผูกพันกับพระองค์

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย จาก 3 คริสตจักรกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 91 คน

6.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.2.1 การทบทวนเอกสาร ศึกษาหลักคำสอนของพระคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักร

6.2.2 การใช้แบบสอบถาม 2 ชุด คือ (1) แบบสอบถามเรื่องข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักร และ (2) แบบสอบถามเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จและความต้องการพัฒนาการขับเคลื่อนชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักร

6.2.3 การสนทนากลุ่ม เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้กระบวนการรวบรวมข้อมูลแบบครบวงจร การสนทนากลุ่มจะเกิดขึ้นหลังจากการประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว โดยคณะผู้วิจัยได้จัดทำประเด็นการสนทนากลุ่มให้สอดคล้องกับผลการประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุของประเด็นต่างๆ และทางออกที่เหมาะสมสำหรับคริสตจักรของตน

6.2.4 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยอาจดำเนินการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มบางท่านหลังจากการสนทนากลุ่ม หากต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

6.3.1 ผู้ศึกษาวิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสารมาประมวลและสรุปจัดหมวดหมู่เพื่อระบุหลักคำสอนของพระคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักร

6.3.2 ผู้ศึกษาวิจัยทำการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ บนรากฐานหลักคำสอนของพระคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักร

7. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องชีวิตและพันธกิจคริสตจักร

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาไทย ฉบับปี ค.ศ. 1971 มีคำว่า “คริสตจักร” ปรากฏอยู่ทั้งหมด 106 ครั้ง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) โดยแปลมาจากคำว่า “เอกเคลเซีย” ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ต้นฉบับภาษากรีก ซึ่งหมายถึง ชุมชน การประชุม หรือ กลุ่มคน ดังนั้น คริสตจักรจึงไม่ใช่ตัวอาคาร หรือองค์กร แต่หมายถึง ชุมชนของผู้ที่เชื่อวางใจในพระเจ้า หรือผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า (Stanley J. Grenz, 2000: 464-485)

หลักคำสอนของพระคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักร สามารถพบได้ในภาพเปรียบเทียบ 4 ภาพที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงคริสตจักรรวมทั้ง “พระมหาบัญชา” และ “พระมหาบัญชา” ที่พระเยซูได้ประทานให้กับเหล่าสาวกของพระองค์

7.1 ชีวิตคริสตจักร

7.1.1 คริสตจักร คือ ประชากรของพระเจ้า (เอเฟซัส 2:19 1เปโตร 2:9) ในขณะที่ชาวอิสราเอลได้รับการเลือกให้เป็นพลเมืองของพระเจ้าผ่านทาง การสืบเชื้อสายใน คริสตจักร ผู้คนจากทุกเชื้อชาติได้รับการทรงเลือกให้เป็นประชากรของพระเจ้าผ่านทางองค์พระเยซูคริสต์ ดังนั้นความเชื่อในพระเยซูคริสต์จึงไม่ได้เป็นเพียงเรื่องส่วนตัวแต่เป็นเรื่องของส่วนรวม(หรือชุมชน) ด้วย ผู้เชื่อได้คืนดีกับพระเจ้าและมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระองค์ ในเวลาเดียวกัน พวกเขาก็ได้คืนดีกับผู้เชื่อคนอื่นๆ และมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนม

กันด้วย (Robert J. Banks, 1994: 26) คริสตจักรที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าจะเป็นชุมชนแห่งความรักใคร่กลมเกลียว สมาชิกคริสตจักรจะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าและกับสมาชิกคนอื่นๆ ในคริสตจักร

สำหรับคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ ความเข้าใจนี้เกี่ยวข้องกับคำสอนที่ว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้าด้วย เปโตรกล่าวว่า “แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกบุตรโอรสของพระเจ้า เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9) พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นรากฐานของหลักคำสอนเรื่องการเป็นบุตรของพระเจ้าของผู้เชื่อทุกคน โดย มาร์ติน ลูเธอร์ ซึ่งยืนยันว่าผู้เชื่อแต่ละคนมีศักดิ์ศรี การทรงเรียก และสิทธิ์พิเศษจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่าเทียมกัน (David F. Wright, 1988) ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนทุกคนจึงมีความรับผิดชอบต่อพันธกิจต่างๆ ของคริสตจักร มิใช่มอบให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใช้เต็มเวลาเท่านั้น ซึ่งแท้จริงแล้ว คริสตจักรจะเจริญก้าวหน้าไปสู่ความไพบูลย์ของพระคริสต์ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกส่วนใหญ่ในชุมชนแห่งความเชื่อได้มีส่วนร่วมในการรับใช้ด้านต่างๆ ของคริสตจักรตามความสามารถของตน (เอเฟซัส 4:11-13)

7.1.2 คริสตจักร คือ พระกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส 1:22-23 1 โครินธ์ 12:12-31) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักรหรือพระกายนั้น (โคโลสี 1:18) ราฟ พี. มาร์ติน กล่าวว่า ภาพนี้พิสูจน์ว่าการกลับใจมาเชื่อพระเจ้าของคริสเตียนแต่ละคนนำไปสู่การเข้าเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนของผู้เชื่อ ชีวิตใหม่ในพระคริสต์เป็นเรื่องส่วนบุคคลแต่ต้องอาศัยชุมชนในการเอาใจใส่ เลี้ยงดูพุ่มพักในด้านต่างๆ ของชีวิตให้เติบโตไปสู่ความไพบูลย์ในพระองค์ (เอเฟซัส 4:13) การเป็นคริสเตียนจึงเกี่ยวข้องกับการตอบสนองของแต่ละบุคคลและการเข้ามาอยู่ในชุมชนของผู้เชื่อ พร้อมกับรับการบ่มเพาะชีวิตจิตวิญญาณจากชุมชนคริสตจักรด้วย (Ralph P. Martin, 1980:15) ดังนั้น สมาชิกของคริสตจักรจะต้องให้พระเยซูคริสต์เป็นสรณะ ในชีวิตอย่างแท้จริง คือ เชื่อวางใจในพระองค์ในฐานะขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดำเนินชีวิตในทุกๆ ด้านโดยพึ่งพาในพระองค์ มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์

ผ่านทางอริชฐานและการอ่านพระคัมภีร์ และได้รับการเสริมสร้าง พุ่มพักให้ความเชื่อ ศรัทธาเข้มแข็งและเติบโตสู่การรับใช้

ในเวลาเดียวกัน ความเข้าใจนี้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกของคริสตจักรต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดต่อกัน พึงพาอาศัยและเสริมสร้างซึ่งกันและกัน และร่วมมือกันทำพันธกิจรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าในชุมชนคริสตจักร และ ชุมชนสังคมโลก ด้วยความสมัครสมานสามัคคี แม้ว่าผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นเหมือนอวัยวะของร่างกายที่มีความสามารถแตกต่างกัน แต่งานรับใช้ทุกอย่างในคริสตจักรจะต้องกระทำด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เมื่อผู้เชื่อคนใดหรือกลุ่มใดในคริสตจักรได้รับมอบหมายหน้าที่บางประการก็ไม่ได้หมายความว่าหน้าที่เหล่านั้นเป็นของพวกเขาเท่านั้น ผู้เชื่อคนอื่นๆ ในคริสตจักรยังคงต้องมีส่วนรับผิดชอบในหน้าที่เหล่านั้นด้วย

7.1.3 คริสตจักร คือ พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1โครินธ์ 3:16-17; 6:19-20 เอเฟซัส 2:19-22) ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระวิหารเป็นที่สถิตของพระเจ้าในโลกนี้ แต่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ จุดศูนย์กลางของการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า คือ ชุมชนของผู้เชื่อ (Stanley J. Grenz, 2000: 467) ดังนั้น นอกจากผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ชุมชนของผู้เชื่อโดยรวมก็เป็นสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย คริสตจักรจึงได้รับฤทธิ์เดช การสอน และการทรงนำในการรับใช้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:26 กิจการฯ 1:8) (Millard J. Erickson, 1998: 1049-1050) ดังนั้น สมาชิกของคริสตจักรแต่ละคนจะต้องเป็นผู้ที่พึงพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และคริสตจักรจะต้องทำพันธกิจของพระเยซูคริสต์ต่อไปในโลกนี้ โดยพึ่งพาฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พันธกิจที่คริสตจักรทำจึงต้องสอดคล้องกับพันธกิจที่พระเยซูได้ทรงกระทำเมื่อพระองค์เสด็จมาเป็นมนุษย์

7.1.4 คริสตจักร คือ ครอบครัวของพระเจ้า ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เน้นว่าครอบครัวในฝ่ายวิญญาณนี้เป็นครอบครัวแห่งความรักและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เปาโลยืนยันความจริงนี้หลายครั้งในจดหมายฝากของท่าน อีกทั้งยังกล่าวถึงผู้เชื่อคนอื่นว่าเป็น “ลูก” และ “พี่น้อง” ของท่าน (เช่น 1โครินธ์ 4:14 กาลาเทีย 4:19) ยอห์นบันทึกว่าพระเยซูตรัสสั่งให้เหล่าสาวกรักซึ่งกันและกัน รวมทั้งอริชฐานเพื่อให้

พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน (ยอห์น 15:12-17; 17:20-21) ท่านเน้นเกี่ยวกับความรักทั้งในพระกิตติคุณและจดหมายฝากที่ท่านเขียนขึ้น และกล่าวถึงผู้รับจดหมายของท่านโดยใช้คำว่า “ลูกทั้งหลาย” (1 ยอห์น 2:1, 12, 18) เปโตร กล่าวว่า ชุมชนคริสเตียนคือครอบครัวของพระเจ้า (1เปโตร 4:17) และเรียกยอห์นมาระโกว่า “บุตรของข้าพเจ้า” (1เปโตร 5:13) ดังนั้น คริสตจักรจึงเป็นชุมชนของผู้เชื่อที่อยู่รวมกันด้วยความรัก สนิทสนม และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนในชุมชนจะบ่มเพาะ เลี้ยงดู เกื้อกูลกันและกันให้แต่ละคนมีชีวิตที่เจริญเติบโตขึ้นตามอย่างพระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกวัน และเกิดผลตามพระประสงค์ของพระเจ้า

7.2 พันธกิจหลักของคริสตจักร

จากพระมหาบัญชา (มัทธิว 28:18-20) และพระมหาบัญชา (มัทธิว 22:37-39) ของพระเยซูคริสต์ เราพบว่าพันธกิจหลักที่คริสตจักรจะต้องทำมีอย่างน้อย 5 พันธกิจ ดังนี้ (ดูเปรียบเทียบ ริค วอร์เรน, 2006)

7.2.1 พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ ในตอนต้นของพระมหาบัญชา พระเยซูตรัสว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา...” (มัทธิว 28:19) ผู้ที่จะเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ได้ต้องเชื่อวางใจในพระองค์ก่อน ดังนั้นคริสตจักรต้องตอบสนองต่อพระมหาบัญชาด้วยการทำพันธกิจแรก คือ การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ ก่อนอื่นสมาชิกของคริสตจักรต้องเข้าใจพระกิตติคุณ หรือ ขาวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ ซึ่งถือว่าเป็นแก่นแท้ของคริสต์ศาสนา คือความจริง 4 ประการที่ว่า (1) โลกนี้มีพระเจ้าผู้ทรงรักเมตตาตามมนุษย์ (2) ความบาปทำให้มนุษย์ถูกแยกจากพระเจ้า (3) พระเยซูคริสต์ทรงช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากอำนาจความบาปและความทุกข์ และ (4) มนุษย์ต้องเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ หลังจากที่สมาชิกของคริสตจักรมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระกิตติคุณแล้ว พวกเขาต้องประกาศความจริงนี้ให้กับคนอื่นๆ ด้วยความกระตือรือร้นและทุ่มเท

7.2.2 พันธกิจการสร้างสาวก หรือ การพัฒนาคุณลักษณะชีวิตสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ พันธกิจการสร้างสาวกนี้ต่อเนื่องจากพันธกิจแรก และเป็นใจความสำคัญของพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ คริสตจักรไม่เพียงแต่ได้รับมอบหมายให้ประกาศ

พระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาชีวิตของผู้ที่เชื่อแล้วให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น ขึ้นไปด้วย ดังนั้น คริสตจักรต้องจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตอบสนองต่อพันธกิจนี้ เช่น การจัดชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับสมาชิกคริสตจักรในวัยต่างๆ การจัดการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคริสเตียน และส่งเสริมให้สมาชิกเลี้ยงดูพุ่มพักผู้เชื่อใหม่และเลี้ยงดูพุ่มพักซึ่งกันและกัน

7.2.3 พันธกิจการสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน พระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์มีข้อความว่า “...ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:19) พิธีบัพติศมา เป็นพิธีที่ผู้เชื่อได้เข้าส่วนในการตายและการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์ ได้ประกาศความเชื่อของตนเองต่อสาธารณชน ในขณะเดียวกัน ผู้นั้นจะได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแห่งความเชื่อร่วมกับคริสเตียนคนอื่นๆ ดังนั้น พันธกิจหลักประการที่สามของคริสตจักร คือ การสามัคคีธรรม หรือการเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน กล่าวคือ คริสตจักรต้องเอื้ออำนวยให้สมาชิกทุกคนในชุมชนมีโอกาสได้ดูแล และเสริมสร้างชีวิตของกันและกันผ่านทางกิจกรรมและกลุ่มย่อยต่างๆ เช่น คณะอนุชน คณะสตรี คณะบุรุษ กลุ่มย่อยตามบ้าน เป็นต้น

7.2.4 พันธกิจการนมัสการพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น” (มัทธิว 22:37-38) พระมหาบัญญัติข้อแรกชี้ให้เห็นว่าผู้เชื่อต้องแสดงออกถึงความรักที่ตนมีต่อพระเจ้าในทุกๆ ด้านของชีวิต ซึ่งสิ่งนี้คือหัวใจของการนมัสการพระเจ้าในคริสต์ศาสนา ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องดำเนินพันธกิจการนมัสการพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จัดการนมัสการพระเจ้าที่ช่วยให้สมาชิกมีโอกาสสรรเสริญพระเจ้าผ่านทางคริสต์ศาสนพิธีต่างๆ รวมทั้งช่วยให้สมาชิกเข้าใจความหมายของการนมัสการที่แท้จริง นั่นคือ การมีชีวิตที่สรรเสริญพระเจ้าผ่านทางทุกสิ่งที่ทำในทุกแห่งและในทุกเวลา

7.2.5 พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม พระมหาบัญญัติข้อที่สองมีใจความว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:39) ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องส่งเสริม

ให้สมาชิกมีส่วนในการรับใช้ผู้คนในสังคม โดยเฉพาะผู้ที่ขัดสน ผู้ด้อยโอกาส ถูกเอารัดเอาเปรียบ และถูกกดขี่ข่มเหงจากสถานการณ์และจากบุคคลต่างๆ การรับใช้เหล่านี้ต้องมีพื้นฐานมาจากการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองโดยไม่มีสิ่งใดแอบแฝง รวมทั้งต้องเป็นการรับใช้ที่แสดงออกเป็นการกระทำอย่างแท้จริง

สรุป คริสตจักร หมายถึง ชุมชนของผู้ที่เชื่อวางใจในพระเจ้า คุณภาพชีวิตของผู้คนในชุมชนคริสตจักรควรสะท้อนคุณลักษณะ 4 ประการของคริสตจักร คือ การเป็นประชากรของพระเจ้า พระกายของพระคริสต์ พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และครอบครัวของพระเจ้า กล่าวคือ เป็นชุมชนของผู้ที่ให้พระเยซูคริสต์เป็นสรณะในชีวิต และดำเนินชีวิตโดยพึ่งพาพระองค์อย่างแท้จริง ผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระเจ้าและผู้อื่นในชุมชน ผู้ที่ร่วมรับผิดชอบในพันธกิจต่างๆ ในชุมชนคริสตจักรและชุมชนสังคมโลก ด้วยความสมัครสมานสามัคคี และด้วยการพึ่งพาฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

พันธกิจหลักที่คริสตจักรจะต้องทำมีอย่างน้อย 5 พันธกิจ คือ การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ การสร้างสาวกหรือการพัฒนาชีวิตผู้เชื่อให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ การสามัคคีธรรมหรือการเอาใจใส่ดูแล และเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน การนมัสการพระเจ้า และการรับใช้ผู้คนในสังคม

ด้วยเหตุนี้ หากคริสตจักรในปัจจุบันมีความประสงค์จะเป็นคริสตจักรที่เข้มแข็งและเจริญเติบโต ผู้คนในชุมชนคริสตจักรจำเป็นต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับคำสอนของพระคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องคริสตจักร อีกทั้งต้องมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนในชุมชน และดำเนินพันธกิจต่างๆ ของคริสตจักรไปในทิศทางที่สอดคล้องกับพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง

8. ผลการวิจัย

8.1 ชีวิตคริสตจักร

จากการศึกษาวิจัยพบว่า คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ เป็นชุมชนของผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ ซึ่งมีคุณลักษณะสอดคล้องกับคุณลักษณะ

4 ประการของคริสตจักร คือ การเป็นประชากรของพระเจ้า พระกายของพระคริสต์ พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และครอบครัวของพระเจ้า กล่าวคือ สมาชิกคริสตจักร ท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ให้พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางในชีวิต และดำเนินชีวิตโดย พึ่งพาในพระองค์ มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า ผ่านการนมัสการ การอธิษฐาน และการอ่านพระคัมภีร์ ในเวลาเดียวกัน สมาชิกคริสตจักรมีความสนิทสนมกันอย่างดี มีการดูแล เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันและกันในการดำเนินชีวิตและการทำพันธกิจในคริสตจักร และสังคม

8.2 การทำพันธกิจของคริสตจักร

สำหรับการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า คริสตจักรได้ดำเนินพันธกิจหลักของคริสตจักรอย่างครบถ้วนทั้ง 5 พันธกิจ คือ

- 8.2.1 พันธกิจการนมัสการ
- 8.2.2 พันธกิจการสามัคคีธรรม
- 8.2.3 พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม
- 8.2.4 พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ
- 8.2.5 พันธกิจการสร้างสาวก

8.2.1 พันธกิจการนมัสการ

คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่มีจุดแข็งในเรื่องการสามัคคีธรรม ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะคริสตจักรมีการเริ่มต้นมาจากการเป็นครอบครัว เป็นพี่เป็นน้องกันจึงรู้จักกันอย่างดีและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเริ่มมีการขายที่ดินและแยกย้ายกันออกไปอาศัยที่อื่นและมีโอกาสในการร่วมสามัคคีธรรมน้อยลง

อย่างไรก็ตาม คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ซึ่งมีอายุไม่มากและเกิดขึ้นจากการแยกตัวออกมาจากคริสตจักรแม่ ดังนั้นสมาชิกคริสตจักรจึงมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน มีความเข้าใจสถานการณ์และความรู้สึกของกันและกัน ทำให้สนิทและเห็นใจกันมาก

การออกเยี่ยมเยียนเพื่อนสมาชิกทั้งที่บ้านและที่โรงพยาบาลยามเจ็บไข้ได้ป่วยช่วยให้คริสตจักรมีความสนิทสนมกันมากขึ้น และยังเป็นวิธีการนำคนกลับมายังคริสตจักรที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสังคมเมืองและควรที่จะรักษาไว้

นอกจากนั้น ขนาดของคริสตจักรก็มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้พันธกิจการสามัคคีธรรมเกิดผล เนื่องจากการเป็นคริสตจักรที่ไม่ใหญ่มากนักช่วยให้รู้จักกันได้ดียิ่งขึ้น และการจัดให้มีการรับประทานอาหารกลางวันหลังการนมัสการมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการช่วยให้สมาชิกได้รู้จักซึ่งกันและกัน ซึ่งการเป็นคริสตจักรขนาดกลางและเล็กจะเอื้อในปัจจุบันนี้มากกว่าด้วยเช่นเดียวกัน

8.2.2 พันธกิจการสามัคคีธรรม

คริสตจักรมีการนมัสการในวันอาทิตย์ และมีการนมัสการในวันอื่นๆ ตามโอกาส การนมัสการมีระยะเวลาที่เหมาะสม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสอดคล้องกับเทศกาลในปฏิทินของสภาคริสตจักรในประเทศไทย มีการเทศนาที่ดี คริสตจักรช่วยให้สมาชิกให้ความสำคัญกับการนมัสการและการสรรเสริญพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกที่เป็นผู้อาวุโส

อย่างไรก็ตาม สมาชิกบางส่วนยังคิดถึงการนมัสการในแง่ของการนมัสการในวันอาทิตย์หรือการนมัสการตามเทศกาลหรือโอกาสพิเศษเท่านั้น โดยยังไม่ได้คิดถึงการนมัสการในลักษณะที่เป็นการดำเนินชีวิตประจำวันเท่าใดนัก นอกจากนี้แล้วสมาชิกบางส่วนยังเห็นว่าการนมัสการเป็นสิ่งที่คริสตชนจำเป็นต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

การเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในทั้งก่อนและหลังการนมัสการ เช่น การนำเพลงช่วยทำให้บรรยากาศในการนมัสการดีขึ้น และทำชวนให้สมาชิกเข้ามานมัสการหรือมีส่วนร่วมมากขึ้น

8.2.3 พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม

สมาชิกคริสตจักรทำได้ดีในการสำแดงความรักของพระเจ้าให้กับผู้คนในสังคมผ่านทางชีวิต ความสามารถ และของประทานของตนเอง

ในภาพรวม คริสตจักรได้สำแดงความรักของพระเยซูคริสต์ผ่านทาง การอธิษฐานเพื่อผู้อื่นในที่ทำงาน ชุมชน สังคม การไปเยี่ยมผู้ป่วย เด็กกำพร้า สำหรับ

การสำแดงความรักของพระคริสต์ต่อคนในที่ทำงานคือการพยายามดำเนินชีวิตให้แตกต่าง และเป็นแบบอย่างในทางที่ดี เช่น มีการให้อภัย ให้เกียรติ ระมัดระวังในการใช้คำพูด มีความเห็นอกเห็นใจ และมีความอดทน

นอกจากพันธกิจที่คริสตจักรทำได้ดีแล้ว การตอบสนองสอบถาม และการสนทนากลุ่มของประชากรกลุ่มตัวอย่างยังชี้ให้เห็นว่า มีพันธกิจที่คริสตจักรต้องการ พัฒนาเช่นกัน คือ พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ พันธกิจการสร้างสาวก และพันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม ดังนี้

8.2.4 พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ

คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ยังไม่มีกิจกรรมที่ตอบสนองต่อพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มากนัก หรือทำแต่ไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร และส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่ทำเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มอนุชน เนื่องจากแม้ว่าสมาชิกจะเห็นความสำคัญของการประกาศกิตติคุณ แต่ไม่รู้ว่าจะประกาศพระกิตติคุณอย่างไร ทำให้เกิดความไม่มั่นใจ ไม่กล้าประกาศกับผู้คนในสังคม นอกจากนั้นการขาดการเข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ยังส่งผลให้สมาชิกไม่มีความรู้ในข้อพระคัมภีร์ที่จำเป็นสำหรับการประกาศ

แนวทางปรับปรุงพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ คือ การจัดการอบรมเกี่ยวกับการประกาศกิตติคุณ การสอดแทรกเรื่องการประกาศเข้าไปในคำเทศนา การสร้างบรรยากาศในการประกาศ และการส่งเสริมให้สมาชิกรู้พระคัมภีร์มากขึ้นเพื่อจะมีความมั่นใจในการออกไปประกาศพระกิตติคุณกับผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์

8.2.5 พันธกิจการสร้างสาวก

คริสตจักรมีการจัดกลุ่มหรือชั้นเรียนศึกษาพระคัมภีร์แต่หลายครั้งพบว่าสมาชิกมาเรียนน้อย เนื่องจากความเหน็ดเหนื่อยจากหน้าที่การงาน โดยเฉพาะชั้นเรียนพระคัมภีร์นอกเหนือจากวันอาทิตย์ นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะมีสมาชิกบางส่วนเป็นสมาชิกอาวุโสและไม่สามารถเดินทางมาเรียนพระคัมภีร์เองได้ หรืออาจเป็นเพราะบ้านอยู่ห่างจากคริสตจักร การเดินทางลำบากโดยเฉพาะในบางฤดูกาล

นอกจากนั้น ยังพบว่าคริสตจักรไม่มีหลักสูตรหรือแผนการสอน คริสเตียนศึกษาที่แน่นอน โดยที่ผ่านมา การสอนขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นหลัก

การเรียนรู้พระคัมภีร์ของอนุชนมีข้อจำกัดในเรื่องของอาจารย์ผู้สอน บางครั้งอาจารย์ผู้สอนไม่ว่างและไม่ได้เชิญท่านอื่นมาสอนแทน เนื่องจากอนุชนก็ไม่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้พระคัมภีร์เนื่องจากความเบื่อหน่าย ความเหนื่อย ประกอบกับการมีคนมาเรียนน้อย นอกจากนั้นอนุชนหลายคนยังรู้สึกว่าการเรียนรู้พระคัมภีร์ไม่ตอบสนองต่อความต้องการและไม่น่าสนใจ

นอกจากนั้น ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้พระคัมภีร์ของอนุชน เช่น อนุชนบางคนต้องเดินทางกลับบ้านกับผู้ปกครองจึงไม่สามารถที่จะอยู่เรียนได้ การขาดพี่เลี้ยงในการดูแลจิตวิญญาณ

แนวทางการปรับปรุงพันธกิจการสร้างสาวก คือ ให้สมาชิกบางส่วนซึ่งผ่านการศึกษาศาสนศาสตร์ในพระคริสต์ธรรมเข้ามามีส่วนช่วยในการเรียนการสอนคริสเตียนศึกษาในคริสตจักร

ศิษยาภิบาลควรมีความคิดสร้างสรรค์ในการหาวิธีการใหม่ๆ มาหนุนใจและสอนสมาชิก จะช่วยให้สมาชิกมีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะวิธีการให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในการนำการศึกษาพระคัมภีร์

จัดหาพระคัมภีร์ให้กับผู้เชื่อใหม่ที่ยังไม่มีพระคัมภีร์เป็นของตนเอง เพื่อช่วยในการกลับไปใคร่ครวญ และภาวนาส่วนตัวที่บ้าน และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ผู้นำในคริสตจักรต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการเข้าร่วมศึกษาพระคัมภีร์

8.2.6 พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม

แม้ว่าพันธกิจนี้จะเป็นสิ่งที่คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ทำได้ดี แต่ขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งที่คริสตจักรต้องการการพัฒนาด้วย กล่าวคือ สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ มีการตอบสนองต่อพันธกิจการรับใช้ชุมชนและสังคมในหลายรูปแบบ แต่ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เช่น ความมีน้ำใจ ความอดทนอดกลั้น การให้อภัย ต่อผู้คนในชุมชนและสังคม รวมถึงการไปเยี่ยมเยียนเพื่อน พี่น้อง สมาชิกคริสตจักรฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม พันธกิจการรับใช้ชุมชนและสังคมของคริสตจักรฯ ควรมีการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เป็นทางการในรูปแบบของกิจกรรมควบคู่กันไปด้วย เพื่อเปิด

โอกาสให้สมาชิกคริสตจักรฯ คนอื่นๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำพันธกิจรับใช้ชุมชนและสังคม เป็นแรงกระตุ้นและผลักดันให้พันธกิจนี้พัฒนาอย่างต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น

8.3 ประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสภาพชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักร

จากการศึกษาชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ตามวัฒนธรรม และสภาพที่เป็นจริงที่ได้รับผลกระทบจากกระแสสังคมด้านต่างๆ ในปัจจุบัน พบปัจจัยสำคัญ 3 ประการที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักร ดังนี้

8.3.1 การที่คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ซึ่งมีที่มาจากความเป็นตระกูลหรือครอบครัวในอดีตแต่ต้องรองรับผู้คนที่หลากหลายขึ้นในปัจจุบัน

คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นคริสตจักรซึ่งมีที่มาจากความเป็นตระกูลหรือเป็นครอบครัวเดียวกันมาแต่เดิมในด้านหนึ่งนี้ถือว่าเป็นจุดแข็งซึ่งทำให้สมาชิกคริสตจักรมีความสัมพันธ์ที่ดี มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีความเข้มแข็งในด้านการสามัคคีธรรม สมาชิกมานมัสการอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามอาจกลายเป็นจุดอ่อนได้เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ความเป็นครอบครัวนี้อาจเป็นอุปสรรคสำหรับสมาชิกที่เข้ามาใหม่และไม่ได้เป็นคนในท้องถิ่น เพราะต้องยอมรับว่าคริสตจักรในเขตเมืองในปัจจุบันนั้นเป็นที่รองรับผู้คนที่มีมาจากหลายกลุ่ม เช่น นักศึกษาจากต่างจังหวัด ครอบครัวที่ย้ายถิ่นฐาน หรือกลุ่มองค์กร คริสเตียนที่ทำพันธกิจต่างๆ เป็นต้น ดังนั้นทางคริสตจักร จึงจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางในการช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มต่างๆ เหล่านี้เพื่อให้เกิดการสามัคคีธรรมและการสร้างสาวกที่เกิดผล

8.3.2 การที่คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ มีสมาชิกและผู้มาร่วมนมัสการ เป็นผู้ที่มิวิถีชีวิตแบบเมือง

คริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีวิถีชีวิตแบบเมือง ซึ่งเป็นสังคมที่เน้นความเป็นปัจเจกชนมากกว่าความเป็นชุมชน เน้นการบริหารจัดการมากกว่าความสัมพันธ์ นอกจากนั้น ยังเป็นสังคมที่ให้คุณค่ากับความสำเร็จตาม

กระแสนิยมและวัตถุนิยม ด้วยเหตุนี้ ผู้คนในสังคมเมืองจึงให้ความสำคัญกับหน้าที่การทำงานหรือการเรียน มีชีวิตที่เร่งรีบ มีกิจกรรมที่ต้องทำหลายอย่าง และมีภาระที่ต้องรับผิดชอบมากมาย

สถานการณ์เช่นนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและแนวทางในการทำพันธกิจของผู้คนในชุมชนคริสตจักรฯ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น การที่สมาชิกจะให้ความสำคัญกับการทำงานหาเลี้ยงชีพมากกว่าการสละเวลามาเข้ากลุ่มสวดศีลธรรม หรือการที่เด็กและอนุชนให้ความสำคัญกับการเรียนพิเศษมากกว่าการมาเรียนรวีการศึกษาที่คริสตจักร เป็นต้น ทิศนคติและวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมเมืองแบบนี้จึงอาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและดำเนินพันธกิจที่เกิดผลของคริสตจักรฯ ด้วยเหตุนี้ ทางคริสตจักร จำเป็นต้องแสวงหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการดำเนินพันธกิจที่เหมาะสมกับผู้คนที่ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมเมืองเช่นนี้

8.3.3 การที่สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องคริสตจักร

สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องคริสตจักร กล่าวคือ ความเข้าใจว่าคริสตจักร คือ พระกายของพระคริสต์ สมาชิกแต่ละคนในคริสตจักรมีบทบาทสำคัญในการทำพันธกิจของคริสตจักรและการเติบโตของคริสตจักร แต่สมาชิกของคริสตจักรฯ ส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบโดยตรงในการทำพันธกิจของคริสตจักร คือ ศิษยาภิบาล และผู้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลาในคริสตจักรเท่านั้น ส่วนคริสเตียนซึ่งเป็นสมาชิกของคริสตจักรเป็นเพียงผู้สนับสนุน และไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง จากการสนทนากลุ่มพบว่า สมาชิกยังไม่ทราบว่าพวกเขาสามารถที่จะลงมือทำพันธกิจบางอย่างได้เองโดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตจากศิษยาภิบาล เช่น การทำพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ หรือการสร้างสาวก การสอนพระคัมภีร์ เป็นต้น ซึ่งความเข้าใจผิดนี้ อาจส่งผลให้สมาชิกหลายคนคาดหวังให้ผู้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลาในคริสตจักรเป็นผู้รับผิดชอบในการทำพันธกิจต่างๆ ให้ดีขึ้น มากกว่าการร่วมกันรับผิดชอบ

คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องคริสตจักร คือ พระกายของพระคริสต์ คือ ประชากรของพระเจ้า และผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิต หมายความว่า คริสเตียนทุกคนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีความรับผิดชอบต่องานพันธกิจต่างๆ ของคริสตจักร และไม่ได้เป็นหน้าที่ของผู้รับใช้เต็มเวลาเท่านั้น สมาชิกของคริสตจักรต้องร่วมมือกันทำพันธกิจรับใช้ของพระเจ้าในชุมชนคริสตจักร และชุมชนสังคม ดังนั้น ผู้เชื่อในคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ ควรหาแนวทางในการทำพันธกิจโดยที่สมาชิกคริสตจักรฯ ส่วนใหญ่จะได้ร่วมกันมีส่วนรับผิดชอบเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำพันธกิจ และเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกคริสตจักรฯ ได้รับการพัฒนาชีวิตให้สอดคล้องกับหลักคำสอนของพระคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์

9. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้อาจสรุปเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ บนรากฐานพระคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

9.1 คริสตจักรควรช่วยให้สมาชิกเห็นถึงความสำคัญของการสร้างสาวก และส่งเสริมให้เกิดกระบวนการสร้างสาวกที่เป็นระบบชัดเจน รวมถึงการสนับสนุนให้สมาชิกส่วนใหญ่มีทักษะในการเลี้ยงดูกันและกัน

9.2 คริสตจักรควรช่วยให้สมาชิกเห็นถึงความสำคัญของการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และสนับสนุนให้สมาชิกมีทักษะในการสื่อสารพระกิตติคุณ รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการประกาศพระกิตติคุณในรูปแบบต่างๆ ที่อาจมีความหลากหลายและแปลกใหม่มากขึ้น ซึ่งทั้งนี้ให้มีความเหมาะสมกับวิถีชีวิตของคนเมืองในแต่ละพื้นที่

9.3 คริสตจักรควรหาแนวทางที่เหมาะสมในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่างๆ ภายในคริสตจักรให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะระหว่างกลุ่มตระกูลและครอบครัวสมาชิกดั้งเดิมกับกลุ่มสมาชิกที่เข้ามาใหม่ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคริสตจักรและการทำพันธกิจของชุมชนคริสตจักรให้ดียิ่งขึ้น

9.4 คริสตจักรควรหาแนวทางในการทำพันธกิจโดยทั่วไปที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของผู้ที่อาศัยอยู่ในสังคมเมืองให้มากยิ่งขึ้น

9.5 คริสตจักรควรช่วยให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการศึกษาพระคัมภีร์ เพื่อให้สมาชิกมีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นมากขึ้นเกี่ยวกับคำสอนของพระคัมภีร์และหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องที่จะช่วยให้สมาชิกเข้าใจว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรซึ่งก็คือครอบครัวของพระเจ้า เป็นผู้รับใช้พระเจ้าเช่นเดียวกันกับศิษยาภิบาล และจำเป็นต้องรับใช้พระเจ้าในพันธกิจต่างๆ ตามความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ทั้งในคริสตจักรและชุมชนสังคม

บรรณานุกรม

- คริสเตียน เอ. สวาร์ซ. (2002). *การพัฒนาคริสตจักรอย่างธรรมชาติ*. เชียงใหม่: องค์การเพื่อการพัฒนาคริสตจักร.
- ริค วอร์เรน. (2006). *คริสตจักรที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร (ซีอีดี).
- ศิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์. (2006). *บริหารคริสตจักร*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร (ซีอีดี).
- ศิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์. (2007). *หลักความเชื่อคริสเตียนและศาสนศาสตร์ระบบ*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร (ซีอีดี).
- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (1998). *พระคริสตธรรมคัมภีร์*, ฉบับปี 1971. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย.
- Banks, Robert J. (1994). *Paul's Idea of Community*. Rev. ed. Peabody, MA: Hendrickson Publishers.
- Coenen, Lothar. (1986). "Church, Synagogue." In *New International Dictionary of New Testament Theology*, ed. Colin Brown, Vol. 1. Grand Rapids, MI: Zondervan.
- Erickson, Millard J. (1998). *Christian Theology*. 2nd edition. Grand Rapids, MI: Baker Book House.
- Giles, Kevin. (1995). *What on Earth Is the Church? An Exploration in New Testament Theology*. Downers Grove, IL: InterVarsity Press .
- Grenz, Stanley J. (2000). *Theology for the Community of God*. Grand Rapids, MI: Eerdmans.
- Grudem, Wayne A. (1994). *Systematic Theology: An Introduction to Biblical Doctrine*. Grand Rapids, MI: Zondervan.

- Luther, Martin. (1959). *Luther's Works*. Vol. 36. American ed., ed Helmut T. Lehmann. Philadelphia: Muhlenberg Press.
- Martin, Ralph P. (1980). *The Family and the Fellowship: New Testament Images of the Church*. Grand Rapids, MI: Eerdmans.
- Wright, David F. (1988). "Priesthood of All Believers." In *New Dictionary of Theology*, eds. Sinclair B. Ferguson and David F. Wright. Downers Grove, IL: InterVarsity Press.

